

[Finansministeren.]

kommunale skatteblanket kommer til at stå, hvor stort et beløb af de pålignede skatter på indkomst og fast ejendom der går til amtskommunen, og hvor stor en del der går til sognekommunen, således at den enkelte borger kan se, hvor meget han betaler til hver af de to kommuner, han tilhører.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt bemærkning vedrørende skattesystemet, således som det vil tage sig ud, når en skatte-reform efter disse linier er gennemført.

I dag har vi 3 indkomstskatter: til staten, kommunen og udligningsfonden, 2 selskabsskatter: til staten og kommunen, 2 formueskatter: til staten og udligningsfonden, og ikke mindre end 3 sæt ejendoms-skatter i byerne og 4 på landet, nemlig til staten, sognekommunen, amtskommunen og udligningsfonden. Det er vor tanke at reducere antallet af disse skatter betydeligt. Der skulle efter reformens gennemførelse kun være 2 personlige indkomstskatter: til staten og kommunen, 1 formueskat, nemlig til staten, 1 selskabsskat, også til staten, og 1 eller 2 ejendomsskatter. Det er muligt, at vi kan lægge al ejendomsbeskatning over til kommunerne, men det er også muligt, at vi må bevare en vis ejendomsbeskatning hos staten, som skal overtage udligningsfondens udgifter, og som derfor naturligt også må overtage dens skatter. Det vil bero på refusionssystemets nærmere udformning, om det kan lade sig gøre at lægge de nuværende ejendomsskatter til staten og udligningsfonden over til kommunen, og det beror derfor på de igangværende undersøgelser.

Det vil ses, at man ved en reduktion af skatternes antal opnår en betydelig forenkling af vort skattesystem; det bliver mere overskueligt og lettere at forstå for den enkelte borger, hvad man efter regeringens opfattelse må lægge stor vægt på. Må jeg endnu tilføje, at skattereformen, som jeg her har skitseret den, er en helhed. De enkelte led i den hænger sammen og betinger hverandre. Ikke mindst gælder det, at udformningen af de enkelte skattelove, særlig de kommunale, må afhænge af, hvilken by- og fordelingsordning man bliver enig om.

Jeg kommer så til selve lovforslaget. Her skal jeg naturligvis kun gå ind på de vigtigste enkeltheder, idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne, som er meget udfør-

lige. Særlig vil jeg gøre opmærksom på indledningen til bemærkningerne, hvor de vigtigste nydannelser i forslaget er omtalt.

Jeg skal imidlertid sige lidt om de principper, regeringen har fulgt ved dette lovforslags udarbejdelse; det er dem, der angiver lovforslagets almindelige karakter. Her vil jeg da først pege på, at lovforslaget betegner en kodificering af de gældende bestemmelser om indkomst- og formueskat til staten. Siden vi fik den nuværende stats-skattelov af 1922, har udviklingen nødvendiggjort en række særlige bestemmelser, dels enkelte love som amtskatterådsloven og kontrolloven af 1946, dels årlige udskrivnings- og ligningslove m. v. Endvidere er der gennem kendelser af landsskatteretten og på anden måde fastslået en praksis, der danner et supplement til skattelovgivningens regler. Man har nu fundet det praktisk at samle de forskellige lovbestemmelser i een lov, og i denne er tillige optaget en del af de supplerende regler, som er udviklet i praksis, og som er anset for så vigtige, at en klar hjemmel i loven er ønskelig.

Hvad lovforslagets indhold angår, skal jeg først pege på afsnit 2, der drejer sig om indkomstbeskatning af særlige indkomster. Regeringen har ikke ment at burde optage en egentlig kapitalvindingsskat i lovforslaget, således som man har været inde på det i skattelovskommissionens betænkning. Det må i denne henseende bl. a. fremhæves, at det kan virke noget tilfældigt, hvis man beskatter værdistigningen på faste ejendomme, skibe, aktier eller andre formuegoder, i det øjeblik denne værdistigning konstateres ved salg. Det gør, at man gør forskel mellem den, der har bevaret disse formuegoder, og den, som har solgt dem, skønt de jo i virkeligheden med hensyn til selve den reelle værdistigning er ens stillet, og man må også betænke, at hvis man lægger en forholdsvis betydelig afgift på selve salget af de pågældende ejendele, kan det vanskeliggøre salget og bidrage til, at tingene kunstigt holdes på de samme hænder længere, end det er ønskeligt ud fra en samfundsmæssig betragtning. Derfor har man ikke i forslaget optaget en almindelig kapitalvindingsskat, men man har fundet det rimeligt at udvide den 15 pct.s beskatning, vi nu har ved lotterigevinster o. lign., til at omfatte forskellige andre tilfælde, hvor der på eet bestemt tidspunkt fremkommer en forholdsvis betydelig indkomst, der i realiteten er opstået i løbet af